

ת"פ 4005/06/19 - מדינת ישראל נגד שלמה יפרח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4005-06-19 מדינת ישראל נ' יפרח

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוי חן
נגד
הנאשם: שלמה יפרח
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע עבירה של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, לפי הוראות סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל). בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי ביום 06.02.2019, עובר לשעה 16:11, בסמוך לתחנה המרכזית הישנה בתל אביב, הסיע הנאשם ברכב את ראני סלאמה, תושב האזור שלא היה בידיו אישור שהייה או תעסוקה כדין בישראל.
2. הדיונים המקדמיים החלו לפני מותב קודם והתמשכו זמן רב מאוד. הנאשם לא הואיל להתייצב בבית המשפט, הוצא נגדו צו הבאה ובסופו של דבר ההליכים המשפטיים נגדו הותלו (בפרוטוקול, עמ' 6). גם לאחר שההליכים המשפטיים נגד הנאשם חודשו, לפניי, נגרמו דחיות נוספות על רקע בקשות ההגנה לבחינת אפשרות צירוף תיק זה לתיק אחר. בנוסף, שוב הנאשם לא התייצב ושוב הוצאו נגדו צווי הבאה (כבר לאחר מתן הכרעת הדין. ר' בפרוטוקול, עמ' 18 ואילך).
3. בין לבין הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן, בו הושמטו עובדות נטענות מחמירות נוספות וכן הושמטו שתי הוראות חיקוק נוספות. לעניין הטיעונים לעונש הודיעה המאשימה כי עמדתה היא לענישה שתכלול חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי ופסילה מותנית (בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 10 ואילך). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, כאמור בפסקה 1 דלעיל.

ב. עיקר הטיעונים והראיות לקביעת העונש:

4. ב"כ המאשימה הגיש, כראייה לקביעת העונש, את תדפיס המידע הפלילי של הנאשם. כעולה מתדפיס זה לנאשם, יליד שנת 1974 (כבן 49 שנים כיום), עבר פלילי מכביד הכולל שמונה הרשעות קודמות, שהאחרונה שבהן היא מיום 13.06.2022. מרבית הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן בעבירות אלימות ורכוש, והנאשם אף

נשא בעברו עונשי מאסר בפועל. עם זאת, אין לנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות לפי הוראות חוק הכניסה לישראל.

5. ב"כ המאשימה עמד על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, שעניין כאמור בהסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין. בהקשר זה הדגיש ב"כ המאשימה כי נוכח המצב הביטחוני השורר במדינה דרך קבע ובמיוחד כיום, פוטנציאל הנזק הצפוי מביצוע העבירה הוא רב וברור. זאת, אף מעבר לפגיעה בערך החברתי של ההגנה על זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, הנגרמת כתולדה מביצוע העבירה.

6. בנסיבות אלה, ותוך הפנייה לת"פ (שלום פ"ת) 42991-01-15 **מדינת ישראל נ' ברי** (28.03.2017), עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין חודש מאסר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציין ב"כ המאשימה את גילו של הנאשם ואת עברו הפלילי המכביד, הגם שהוסיף בהגנותו כי מדובר בעבר שאינו רלוואנטי לעבירה דנא. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, בהתאם לעמדת המאשימה כפי שהוצגה במסגרת הסדר הטיעון.

7. ב"כ הנאשם, מצידה, ביקשה שלא ליתן משמעות מיוחדת למצב הביטחוני העכשווי, שאינו שונה מהותית מהמצב הביטחוני לכל אורך שנות קיום המדינה ושלהבנתה אינו צריך להשליך על קביעת מתחם העונש ההולם. בהקשר זה הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה מהזמן האחרון, הקובעת מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד (לרבות ת"פ (שלום ת"א) 26506-08-21 **מדינת ישראל נ' ארשיד** (13.04.2022) ות"פ (שלום ת"א) 38899-10-19 **מדינת ישראל נ' יוסף** (05.04.2022)).

8. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי קביעת מתחם העונש ההולם צריכה להיגזר גם מהנסיבות הספציפיות שבהן נעברה העבירה, כאשר במקרה דנא ידוע כי התושב הזר הוא אדם שנכנס לתחומי המדינה לצורכי תעסוקה - על מנת לשבור שבר ולא כדי לפגוע בריבונות המדינה או באזרחיה. עוד עמדה הסנגורית על הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה והדגישה את קשייו הכלכליים של הנאשם, המחייבים אותו לעבוד על מנת לפרנס את גרושתו ואת שתי בנותיו הקטינות. בנסיבות אלה ביקשה הסנגורית להסתפק בענישה של מאסר מותנה.

9. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הסתפק בטיעוני הסנגורית (בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 11).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

10. בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה לפי העיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

11. לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, מקובל עלי טיעון ב"כ המאשימה. אכן, הפסיקה העוסקת בעבירה דנא מציינת את הערך החברתי של ההגנה על ריבונות המדינה וההגנה על זכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה; כמו גם את החשש הממשי שביצוע העבירה יגרור ביצוע עבירות נוספות על ידי התושב הזר, לרבות כאלה העלולות לפגוע בביטחון הציבור.

12. עם זאת, מנעד מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה דנא הוא רחב, וכאשר מדובר בהסעת תושב זר שנכנס לישראל לצרכי פרנסה גרידא, ישנם מקרים רבים שבהם נקבעו מתחמי עונש הולמים שתחילתם בענישה צופה

פני עתיד וענישה נלווית (ר' למשל, לאחרונה, ת"פ (שלום ת"א) 13833-12-21 **מדינת ישראל נ' זחאלקה** (29.03.2023) והפסיקה המאזכרת שם).

13. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית לבין שישה חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

14. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה; והכל תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40 לא לחוק העונשין.

15. אשר לנאשם שלפניי, התמונה בענייניו היא מורכבת. מחד גיסא מדובר בנאשם לא צעיר (כבן 49 שנים) שנטל אחריות על מעשיו. עם זאת, מאידך גיסא מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד - הגם שכפי שציין ב"כ המאשימה בהגנתו שלא בעבירות ממין העניין. בנוסף, מדובר בנאשם שגרם להתמשכות ההליכים המשפטיים בעניינו באי-התייצבויות חוזרות ונשנות, כמו גם בבקשות דחיות בתירוצים שונים ומשונים. במכלול נסיבות אלה, כאשר אין להתעלם מכך שכיום חלפו כבר למעלה מארבע שנים מאז ביצוע העבירה, ניתן להימנע בעניינו של הנאשם מהטלת עונש של מאסר בפועל (לנשיאה בדרך של עבודות שירות), תוך איזון הקלה זו בהכבדה ברכיבי הענישה האחרים, לרבות בקנס משמעותי (גם בשל ההיבט הכלכלי שבעבירה).

16. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל.

(ב) קנס בסך של 5,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.06.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הקנס.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, במעמד הצדדים.